

በሚሰማው ጉድ ኢትዮጵያውያን እግዚአብሔር እንበል!

ነፃነት ዘለቀ

በስንቱ አፍረን እንደምንዘልቀው አሁንስ ግራ ገባኝ። ይህከ ከነፍስ ግድያ አይተናነስም።

ዐረቦች እንዲህ ይቀልዱብናል አሉ - ከተጨባጩ እውነት ስንሳም በጣም ልክ ናቸው። እየሳመዘዘና እየመረረንም ቢሆን ልንቀበለው ይገባል።

ፈጣሪ ሀበሻን መንገድ ላይ ያገኘዋል። “አንተ ሀበሻ፣ ምን እንዳደርግልህ ትፈልጋለህ? የፈለግኸውን ጠይቀኝ አደርግልሃለሁ። ነገር ግን ያን የማደርግልህን ነገር ለንደኛህ ዕጥፍ አደርግለታለሁ።” ይለዋል። ሀበሻውም “ላሱብበትና ልንገርህ ጌታ ሆይ!” በማለት ለማሰቢያ የሚሆን ፋታ እንዲሰጠው በትህትና ይጠይቀዋል። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሀበሻው አስቦ አስቦ ሲጨርስ እፈጣሪ ዘንድ ይቀርብና “ጌታየ አንድ ዐይኔን አጥፋልኝ!” ብሎ ይጠይቃል - የንደኛው ሁለት ዐይን እንዲጠፋና እርሱ ግን በአንድ ዐይኑ ሊኖር። ይህን ወደ እውነት የቀረበ ተረት በበሬ አስመስለው የሚያወጉትም አሉ፤ አንዱን በሬውን እንዲገድልለት ይጠይቅና የንደኛውን ሁለት በሬዎች ለማስገደል።

ሀበሾች ስንትና ስንት ደጋግ ማኅበራዊ ዕሴቶች እንዳልነበሩን አሁን አሁን ለይቶልን የምቀኝነት መፍለቂያ ዋሻ መሆናችን በጣም የሚደንቅ ነው። ምን እንደሚሻለን እግዜር ይወቅልን። ከፈጣሪው ጋር የታረቀ እውነተኛ የሃይማኖት አባት ቢኖረን ኖሮ የምህላና የእግዚአታ ዐዋጅ የሚያሳውጅ አደገኛ የቅስፈት ዘመን እንደመጣብን ተረድቶ ሕጻናትና ጥጆች ሳይጠቡ ወደ ላይ እንድንጮህ ያደርግ ነበር።

ይህን ብሶት የምናገረው በሰሞነኛ ጉዳዮች እጅግ ስለተደናገጥኩ ነውና ጥቂት ንጹሐንና መልካም ሰዎችን ይቅርታችሁን እጠይቃለሁ። በነገራችን ላይ ያ ልቃቂት አፍ አቦይ ስብሃት የሚሉት ሰድቦናል አሉ። ሲያንሰን ነው። ይህ አሳዳጊ የበደለውና ጥላቻንና ቂም በቀልን ሲጋት ያደገ ሰውዬ ምን ብሎ እንደሰደበን በቅጡ አልሰማሁትም። ነገር ግን ምንም ቢለን ምን ከርሱ ዘንድ ጥፋት የለበትም ባይ ነኝ። የርሱ አንዱን መልክ የያዘ ነው። ከመነሻው ኢትዮጵያንና ኢትዮጵያውያንን አይወድም ብቻ ሳይሆን ከአጥፊዎቿ ጋር አብሮና ተባብሮ ይህችን ቅድስት ምድር ከነታሪካ ከምድረ ገጽ ሊያጠፋት ተነስቷል። ስለዚህ የርሱን መሳደብ ከቁም ነገር ጥፎ መናደድም ሆነ ጊዜ ማባከን ምን ላይ ተቀምጦ ምንትስ ገማኝ እንደማለት ነው። ይልቁንስ የኛን ጉድ እንፈትሻለን። ከርሱ የበለጥን ተሳታፊዎችና “ነፍስ ገዳዮች” በየሀገራ ተደብቀን የምረጨው መርዝ ሀገርን እያባላ ነው። ይህ ቀን ሲያልፍ ብዙዎቻችን እምን እንደምንገባ ሳስበው ከአሁኑ ይጨንቀኛል። ክፉ ነገር እስኪያልፍ ማልፋቱ ከፋ እንጂ ይህ የባለጌዎች ቀን ያልፋል። ሲያልፍ ግን ዝም ብሎ አያልፍም፤ ብዙ አባራ አስነስቶና የጭቃ ደለልን ጠርጎ ነው። ያኔ የአሁኑ “እየኝ እየኝ” በያኔው “ደብቁኝ ደብቁኝ” ይተካል። ያኔ ብዙ ላለማልቀስ የአሁን ሳይን ሳይን መቀነስ። ፍርድ አትቀርም። ፍርድ ደግሞ ለራስ ነው - የምትሠራት ሁሉ ነፍስ ዘርታ ትጠብቅሃለች።

ሰሞኑን ፕሮፌሰር ኃይሌ ላሬቦን ከሥራ እንዲታገድ ለማድረግ “ኢትዮጵያውያን” በልበ ሙሉነት ማለቴ በልበ ድፍንነት ተንቀሳቅሰዋል አሉ። ምን ዓይነት ጉዶች ነን? በሰው ሀገር ሊያውም የመናገርና ሃሳብን በማንኛውም መንገድ መግለጽ በተግባርም በዐዋጅም በተረጋገጠበት ሀገር የሰው ፍርፋሪ እየበሉ ወገን ላይ እንዲህ መጨከን ምን ይባላል? የስብሃት ስድብ ታዲያ ከዚህ ጋር እንዴት ይወዳደራል? አሁንም ሲያሰን ነው። እስኪ የኅሊና ንዳችሁን ክፈቱና አስቡት - አካላዊ ዐይኖቻችሁን ጨፍኑና። እኔ ስም አጣሁለት። አንድን ሰው የፈለግኸውን ያህል ብትጠላው በእንጀራው አትመጣበትም። ከወያኔ በስተቀር እንዲህ ያለ ፍጡር አለ ብዬ አላምንም ነበር። ወያኔዎች ግን ሲፈጠሩ ጀምሮ ታህተ-ሰብዕ (subhuman) እንደሆኑ ከተግባራቸው ስለተረዳሁ እነሱ ምንም ቢያደርጉ አይገርመኝም። ዜጎች አማራ በመሆናቸው ብቻ ባልንም ሚስትንም በብጫቂ ወረቀት ከየሚሠሩበት መሥሪያ ቤት በአንድ ጀምበር ያባረሩና እጅግ በርካታ ቤተሰቦችን በርሀብ አለንጋ የገረፉ አሁን ደግሞ ከዚያም በባሰ በአማራ አካባቢዎች በግልጽና በሥውር

ብዙኃንን የሚገድሉ መሆናቸውን ለሚገነዘብ ሰው ወያኔን እንኳን ጦም በማሳደር በአሽትዊዛዊ የጋዝ ቼምበር ዕልቂትም ቅንጣት አይጠረጥረውም - “The Evil that Men Do” የሚል ቆየት ያለ ፊልም አለ - ይህን ፊልም እዩና የወያኔን ዕኩይ ተፈጥሮ ተረዱ። ከነዚህ “ሰዎች” ብሶ መገኘት ነገን እንድንፈራ ቢያደርገን አይፈረድብንም - ግን መጪውን ጊዜ አንፈራውም፤ ስለምናውቀው። ሰው ዕድሜ ልኩን አያለቅስማ!

“ወገናችንን” ከሥራ ለማሳገድ ቆርጦ መነሣት ማለት የሚቀምሰውን እህል ውኃ ማሳጣት ማለት ነው - በዚያውም መግደል፤ ግድያ ደግሞ መሣሪያን አይመርጥም - በጥይት መግደልም በርሀብ መግደልም ያው ነው። እንዲያውም በጥይት መግደል በርሀብ ከመግደል የበለጠ “ሰብአዊ” ነው። “በጊዜ የጮኽ ጅብ አያሳድረኝም” ይላል የሀገሬ ባላገር። እንደነዚህ ያሉ ማፈሪያ ዜጎች ወደሚቃገቡት የአራት ኪሎ ቤተ መንግሥት ቢገቡ ፊታቸውን የሚያዘሩበትን ሰው በቆንጨራና በሚጫ አንገቱን እንደማይቆርጡት ምንም ማስተማመኛ የለንም። የገባንበት አረንጓዴ የተለዩ ነው። እነዚያ ተቻችለውና ተሰማምተው ይኖሩ የነበሩ ብልገና አስተዋይ የጥንት ኢትዮጵያውያን ወዴት ሄዱ ግን? እነምኖች ነን በነሱ ቦታ የተተካነው?

ይህ ዓይነቱ አሣፋሪ ዘመቻ ደግሞ በአንድ ሰው ላይ ብቻ የተወሰነ አይደለም። አንድ ኢትዮጵያዊ እውነትም ይናገር ሀሰት ሃሳብን በሃሳብ መሞገት ሲያቅት ወደዚህ ጫፍ የምንሄድበት አጋጣሚ በተለይ ከቅርብ ዓመታት ወዲህ እየተበራከተ ነው። ይህ ዓይነቱ ወያኔያዊ ደዌ እየተስፋፋ መጥቷል። ምናልባትም በተቃውሞው ጎራም ይህ ነገር ሳይለመድ አልቀረም። የራስን ጉድፍ ሳይጠሩ የሰውን ጉድፍ መናገርና ማውገዝ ደግሞ አሣፋሪ ነው። መጽፍ ቅዱስ “በራስህ ዐይን ውስጥ ያለን ዕርፍ እሚያህል ጉድፍ ሳታወጣ በሰው ዐይን ውስጥ ያለን ስንጣሪ ጉድፍ ለማውጣት አትሞክር” ይላል። ችግሩ በሰሜት የሚነዳ እንጂ በአስተውሎት የሚራመድ ትውልድ እያጠጠን መምጣታችን ነው። ራስን መመርመር ቀረ፤ ራስን መመዘን ፋሽኑ አለፈበት፤ ራስን ብጹዕ ሌላውን ኃጥዕ ማድረግ የዘመኑ ፈሊጥ ሆነ። ምን ይሻለናል?

እኛስ ለምድነዋል። ፈረንጆቹ ይህን ነገር ሲሰሙ በተፈጥሯችን ምን ያህል ይገረሙ?

ለሰላም ማስጠበቅ ሥራ - ወይ ቀልድ - በሀገሩ ሰላም ያለ ይመስል - የወያኔው መንግሥት ጦር ወደ ላይቤሪያ ሄደ አሉ - ቀደም ሲል ነው። ከሌሎች የአፍሪካ ሀገራትም እንዲሁ ጦር ተልኮ ነበርና በአንድ ካምፕ ውስጥ ሁሉም ይኖሩ ነበር። የየሀገሩ የጦር አባላት ካለፈቃድ ከካምፕ እየወጡና ነገር እያበላሹ ስለመጡ ወታደራዊ አዛዦች ተቸገሩ። ያኔ ከየሀገሩ ጦር አንዳንድ ካቦ ተመርጦ ወገን ወገኑን እንዲቆጣጠር ተወሰነ። ኢትዮጵያውያን ሊመርጡ ሲሉ አንድ ጠባያችንን ጠንቅቆ የሚያውቅ አንድ የአፍሪካ ጦር አስተባባሪ ኮሚቴ አባል “ኢትዮጵያውያኑን አታስመርጧቸው፤ ምክንያቱም ለነሱ (አትውጡ) ማለት ብቻ በቂ ነው። እርስ በርስ ስለሚመቀኛኙ አንዱ ሲወጣ ሌላው ይጠቁማልና በነሱ ችግር አይግባችሁ።”

እስከመቼ እንዲህ እየተቀለደብን እንኑር? መቼስ ነው የምናድገው? የፈረንጆች መሣቂያና መሣለቂያ እንደሆንን ለመኖር የመረጥነው ምን ዓይነት ብዴልዘቡላዊ ንፋስ በመካከላችን ቢነፍስ ነው? ይህ ባሕርያችን እኮ ነው የሚያስንቀንና ለጠላቶቻችን እንደትልቅ የማጥቂያ ሥልት ሆኖ የሚያገለግለው። ብዙ ሳይለፉ በቀላሉ የሚያሸንፉን በውስጣችን በተሰገሰገው የምቀኝነት መንፈስ ምክንያት ነው። በዚህ አስቀያሚ ጉዞ ከቀጠልን መቼም ቢሆን ሀገርና መንግሥት አይኖረንም። ይህን የምለው ምርጫችን ይህ ሆኖ ከቀረ ለማለት ፈልጎ እንጂ ጉድፋችንን መጥረግ ብንጀምር ፈጣሪ የሚታደገን መሆኑን አጥቼው አይደለም። “እሹ ታገኛላችሁ፤ አንኳኩ ይከፈትላችኋል” አይደለም እንዴ እርሱ ራሱስ የሚለን? ምን ከማን ለማግኘትና እንዴት ማግኘትም እንደምንችል ካላወቅን ከግብጽ ከነፃን ለመግባት ለ40 ዓመታት በበረሃ እንደተንከራተቱት የጥንት እስራኤላውያን መሆናችን ነው - የሣምንቱን መንገድ። ስለዚህ የምትፈልገውን አለማወቅም ችግር ነው።

ከቅርብ ዓመታት ወዲህ እንኳን ይህ ከሥራ አባርሩልን የሚሉት ፈሊጥ በስንት ወገኖቻችን ላይ እንደተሞከረ በጸጸት የምናስታውሰው ነው። እባክህን አንድኛህ አንባቢ ይህን ነገር ከየመዛግብቱ ሰብስብና በማን ላይ ማን ወይም እነማን እንደዘመቱበት አስነብብን። ሀፍረትና ይሉኝታ እንደሆኑ ከሀገራችን ለይቶላቸው ከከበለሉ 40

ዓመት አለፋቸው። “ዘይገርም ሻሸመኔ ትብስ ኮፈኔ” አሉ? ይህ እኮ መቅሰፍት እንጂ ሌላ እንዳይመስላችሁ - ሰዎች እንዴት ቢያስቡ ነው - ምን ዓይነትስ አንጎል ቢኖራቸው ነው - ወደዚህን መሰል ቅሌት የሚወርዱት? “እገሌን ከሥራ አስወጡልን!” ብሎ ደጅ ጥናትና አቤቱታ? በሌሎች ሀገሮች ይህን ዓይነት ብልግና የሚታወቅ አይመስለኝም።

ምቀኝነት እንዲህ ፈሩን ለቅቆ በሰው ሀገር ሣይቀር ኢትዮጵያውያንን አንገታችንን እያስደፋን ነው። ከዚህ በላይ አሣፋሪ ነገር የለም። ለራሱ በጥገኝነት እየኖረ ከአደጋ የተጠለለን ሰው ጉርጫውን አንቃችሁ ግደሉልን ከማለት የበለጠ ፋሽዝምና ናዚዝም ወይም ወያኔነት የለም። ይህ አካሄድ በቀላሉ ፀረ-ዴሞክራሲ ነው ተብሎ ብቻ የሚታለፍ አይደለም፤ በሰው ሀገር እንዲህ ያደረገ ሰው ነገ ሥልጣን ቢይዝ ከፍ ሲል ለመጥቀስ እንደሞከርኩት የፀሐይ ብርሃንንና አየርን ሣይቀር ለየነገድና ጎሣው በራሽን መልክ እንደሚያድል ጥርጥር የለውም - የኔ ነው ለሚለው ጎሣ የአንባሣ ድርሻውን እየሰጠ። ከዚህ አኳያ ወያኔን የሚመርጥ ሰው ቢኖር በበኩሉ አልፈርድበትም። ሰው እንዲህ እየደደበ የሚሄድበት ምክንያት ደግሞ በጭራሽ አይገባኝም። በስማም....